

ĐƯA NGÀI RA KHỎI LỊCH SỬ

Cảm ơn, Anh Neville. Xin chào, các bạn. Nó thực sự là một...

Tôi coi đây là một đặc ân tuyệt vời, được ở đây trong đền tạm, tối nay, để bắt đầu lại một loạt buổi nhóm kéo dài năm đêm ở đây. Đã lâu rồi kể từ khi tôi có buổi nhóm phục hưng tại đền tạm. Chúng tôi chưa bao giờ công bố điều đó trên báo chí, hay bất cứ điều gì, chỉ vì chúng tôi biết rằng chúng tôi sẽ không có đủ chỗ để cho dân sự ngồi, vì nó nhỏ, và chỗ ngồi của chúng tôi rất nghèo nàn. Nhưng chúng tôi sẽ làm tất cả những gì chúng tôi có thể làm để đáp ứng. Chúng tôi định kiểm phòng tập thể dục của trường trung học ở đây, và chúng tôi có thể quảng bá nó, nhưng bây giờ đã đến giờ học, và hầu như rất khó để nắm bắt.

² Và tôi sẽ rời đi khá sớm, tôi cho là vậy, vì công việc truyền giáo của mình và vân vân, ở hải ngoại. Và tôi chỉ muốn đến với nhau để có một sự thông công thân mật với tất cả mọi người trước khi chúng tôi đi qua đó lần nữa.

³ Các bạn biết đấy, chúng ta gặp nhau, lần này đến lần khác, và đến một lúc chúng ta sẽ gặp nhau lần cuối. Vì vậy chúng tôi—chúng tôi muốn tiếp cận gần gũi như có thể với Chúa và với Lời của Ngài, và khi chúng ta thấy Lời Ngài bày tỏ chính Nó, từng ngày, từng ngày. Tôi nghĩ sẽ thật tuyệt nếu chúng ta có một—một cuộc gặp gỡ ngắn ngủi ở đây, và sau đó chúng ta sẽ cầu nguyện cho những người đau.

⁴ Và điều đó đã được nói với tôi, một thời gian trước, bởi một khả tượng mà Chúa đã ban cho tôi, một năm trước, tôi cho là vậy, hoặc có thể hơn một chút. Tôi đã viết nó trong một cuốn sách ở nhà, về một sự thay đổi của một mục vụ. Và nhiều người trong số các bạn đang ngồi ở đây...Tôi sẽ không nói nhiều. Nhưng hãy nhớ khi chúng ta lần đầu tiên xây dựng đền tạm này, các bạn hãy nhớ khả tượng đến vào buổi sáng chúng ta đặt viên đá góc ở đó, khi Ngài phán, “Đây không phải là đền tạm của người.” Nhưng Ngài cho tôi ngồi dưới bầu trời và nói, cho tôi biết những điều khác nhau sẽ xảy ra. Nếu bạn biết, bạn xem điều đó sẽ ứng nghiệm thật chính xác như những gì nó đã được nói. Thấy không? Và nó

luôn luôn là cách đó. Vì vậy, cho nên, tôi tin chắc rằng những gì Ngài nói, đó là Đức Chúa Trời, và nó phải là đúng.

⁵ Và rồi cách đây một thời gian, tôi đã ở trong một khả tượng và tôi nhìn thấy một—một cái lều lớn. Ồ, nó là một việc to lớn, khổng lồ. Và tôi vừa mới nói, và nhiều linh hồn đang ở tại bàn thờ, và chỉ hầu như đang khóc với đôi tay đưa lên, lặng lẽ và êm dịu. Một người đàn ông ăn nói nhẹ nhàng tử tế bước ra bục và nói, “Bây giờ họ sẽ xếp hàng cầu nguyện trong khi Anh Branham đang sẵn sàng.” Và tôi đang đứng theo cách đó, tất nhiên, hàng người cầu nguyện sẽ ở bên trái của tôi. Và tôi nhận thấy một đám đông dường như bao phủ một khu phố hay nhiều hơn nữa, đang đứng xếp hàng. Có một tòa nhà nhỏ, một tòa nhà bằng gỗ, bên trong căn lều này. Và có một người đàn bà đang đứng ở đó, một người nam, một người đang lấy các tên, và nhiều người đang đi vào trên những cái nạng và cáng, và đi ra phía bên kia, đang đi. Ồ, tôi tự hỏi tất cả điều gì đã xảy ra ở trong đó. Và rồi Thiên sứ đó của Chúa, bức ảnh của Người mà các bạn thấy ở đây, Nó đi từ tôi, và đi ngay qua tòa nhà nhỏ đó, và đứng đó, rồi đi xuống. Và một Tiếng nói đã cất lên, và nói, “Ta sẽ gặp người trong nơi đó.” Ồ, bây giờ, tôi đã mong chờ thời gian đó.

⁶ Tôi đã nghĩ, một thời gian lúc này, nghĩ ngợi, vì làm việc quá sức. Tôi đến lại.

⁷ Và cuối tuần trước, chúng ta đã có, hầu như kiểu dạy dỗ hội thánh, nhỏ trong ba đêm ở đây. Đó là, tối thứ Bảy tuần trước, sáng Chúa nhật, và tối Chúa nhật, trước buổi nhóm này. Đại loại là làm cho hội thánh chú ý tình trạng của mình, vì vậy chúng ta có thể tiếp tục với buổi nhóm này sắp tới ngay bây giờ. Và rồi ngay sau đó, tối Chúa nhật sẽ là đêm từ giã của tôi với đền tạm trong một thời gian, theo như tôi biết. Và bây giờ...

⁸ Và tôi đang hy vọng và tin cậy vào Đức Chúa Trời, đôi khi trong suốt tuần này, rằng tôi muốn sử dụng căn phòng nhỏ này ở đây để làm phòng cầu nguyện. Và đem những kẻ đau yếu và bệnh tật vào, và xem liệu Ngài có gặp tôi không, và bắt đầu lại chức vụ mới, tại đền tạm. Tôi chắc chắn rất thích xem nó được thực hiện. Tôi không biết nó là gì, thưa các bạn của tôi. Tôi không biết nó sẽ như thế nào. Nhưng Ngài là Đấng lắng nghe bây giờ,

tôi tin rằng nó sẽ là điều gì đó nhiều hơn nữa để giúp đỡ những con cái bệnh tật, đau khổ, đáng thương của Ngài ngày nay. Tôi hứa với Ngài rằng tôi sẽ trung tín và trung thành, và cố gắng trung thành hơn tôi đã có với những ân tứ khác mà Ngài đã ban cho. Và nếu điều đó sẽ xảy ra, nó sẽ giống như thật những điều khác đã từng xảy ra. Giờ đây những ân tứ khác chúng vẫn chắc chắn như đã có. Hiếu không? Nhưng tôi đang mong chờ điều gì đó mới xảy ra bây giờ, và tôi hy vọng nó sẽ diễn ra ở đây. Bây giờ, tôi nghĩ, có lẽ tối nay chúng ta sẽ nói và thấy tôi cảm thấy thế nào.

9 Và một điều nữa tôi muốn làm, tôi muốn thử tìm hiểu xem, khi nào chúng tôi đi vào lần đầu tiên, nếu tôi có thể đưa vợ tôi vào đó, và để cô ấy ở cùng tôi khi nó đến lần đầu tiên, để xem liệu mọi chuyện có cách ấy không. Nếu không, thì, trong việc đưa phụ nữ đến, chúng tôi sẽ đưa hai người đến cùng một lúc, hai phụ nữ cùng một lúc, đi qua. Vì vậy tôi không đang nói nó sẽ hoạt động theo cách nào cả; chỉ để các bạn có thể biết, bởi vì người ta đã nói rằng chúng tôi đang tìm kiếm điều gì đó mới sẽ xảy ra, và chúng tôi đang thực hiện. Nhưng bây giờ tôi không nói rằng Ngài đã bảo tôi rằng nó sẽ diễn ra. Nơi tôi đã thấy trong sự hiện thấy là trong một cái trại. Tuy nhiên, tất nhiên, nó có thể diễn ra ở bất kỳ đâu, bất kỳ lúc nào, vì vậy chúng tôi rất mong đợi nó.

10 Bây giờ chúng tôi sẽ cố gắng để cho các bạn ra ngoài sớm. Giờ ngợi khen, nửa giờ, và giờ giảng, và sự hầu việc tại bàn thờ, và vân vân, khoảng một giờ, sẽ kéo dài một giờ rưỡi, để những người đang đứng không bị chật chội; và quay lại vào tối mai.

11 Bây giờ, ngay trước khi chúng ta mở ra Lời phước hạnh xưa này. Và chúng tôi sẽ đảm bảo với các bạn, chúng tôi sẽ không nói điều gì ngoài những gì có trong Đó, bởi vì Đó là nền tảng. Và trước khi chúng ta làm điều đó, chúng ta hãy chỉ cúi đầu, một lát, để dâng lời cầu nguyện.

12 Lạy Chúa, khi chúng con đứng tối nay trong sự Hiện diện của Ngài, và nhận ra sự mong manh yếu đuối của chúng con, rằng chúng con chỉ là bụi đất. Ngài đã tạo ra chúng con như những sinh vật sống, để tôn vinh và làm vinh hiển Ngài. Và chúng con nhận ra rằng đời sống của chúng con và điểm đến của chúng con

nằm trong bàn tay phước hạnh của Ngài. Và chúng con đã giao phó chính mình, bằng đức tin, vào tay Ngài, hy vọng rằng điếm đến Đồi đồi của chúng con sẽ được ban cho chúng con, để sống với Ngài mãi mãi trong một thế giới tốt đẹp hơn, nơi chúng con sẽ không bao giờ có lời cầu nguyện cho những người đau và người có nhu cầu. Sẽ không bao giờ có một giọt nước mắt rơi trên má. Sẽ không bao giờ có một—một người yếu ớt, nhăn nheo lại xuất hiện. Nhưng chúng con sẽ trẻ ở đó, mãi mãi, và vinh quang của Đức Chúa Trời sẽ ở trên chúng con. Và chúng con sẽ không cần chữa lành, vì chúng con sẽ được chữa lành Vĩnh viễn, mãi mãi. Khi tạo vật này mà chúng con hiện có bây giờ sẽ được thay đổi và được tạo thành một thân thể giống như thân thể vinh hiển của chính Ngài, thì chúng con sẽ thấy Ngài giống như Ngài hiện có. Cho đến khi giờ phước hạnh đó đến cho mỗi người chúng con để đến, chúng con muốn đặt mọi nỗ lực mà chúng con biết, để làm sáng danh Danh vĩ đại của Ngài, với đức tin như Ngài đã ban cho chúng con.

¹³ Đó là vào đêm trước sự nhóm họp nhỏ bé này lại với nhau tại đây trong nơi tưởng niệm nhỏ bé này, để tưởng nhớ buổi nhóm phục hưng đầu tiên mà chúng con đã tổ chức ở đây. Và những công việc quyền phép, vĩ đại mà Ngài đã làm cho chúng con thấy bởi bàn tay quyền năng vĩ đại của Ngài. Từ đây đã mang lại một sự phục hưng cho mọi quốc gia. Và trên khắp thế giới, đêm nay, những ngọn lửa phục hưng đang bùng cháy trên những ngọn đồi, và những người nam và nữ đang được chữa lành sự đau ốm và bệnh tật của họ, và được làm quen với Đức Chúa Trời hằng sống và có thật. Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin tuôn đổ Thánh Linh của Ngài trên chúng con tối nay, Chúa ôi, thật dồi dào.

¹⁴ Và nếu điều đó rất đẹp lòng Ngài, lạy Chúa, nếu nó nằm trong chương trình Thiêng liêng của Ngài, chúng con sẽ cầu xin, Ôi Chúa, rằng trong tòa nhà này Ngài sẽ bắt đầu ân tứ mới này để vận hành, để những người đã ở lại đằng sau, từ các cánh đồng, và họ là những chiến binh cầu nguyện, họ có thể thấy, trong lần đầu tiên, bàn tay vĩ đại của Đức Giê-hô-va đang di chuyển theo cách mới này (Xin nhậm lời, Chúa ôi.), và là những người dự phần vào những kết quả. Chúng con chỉ khiêm tốn cầu xin để

nó sẽ được ban cho ở đây, biết rằng nó sẽ ở đâu đó, bởi vì chúng con cảm thấy rằng làm như vậy là trong sự chu cấp tuyệt vời của Ngài.

¹⁵ Bây giờ xin ban phước cho chúng con, Chúa ôi, khi chúng con lật lại các trang Sách, Lời thánh đầy phước hạnh của Ngài. Lạy Chúa, xin cho tâm linh chúng con luôn rộng mở để đón nhận nó. Và khi các buổi nhóm kết thúc tối nay, và chúng con bắt đầu trở về những ngôi nhà khác nhau của mình, xin cho chúng con có thể nói như những người đến từ Em-ma-út, “Lòng chúng ta há chẳng nóng cháy trong chúng ta, tối nay, khi Ngài nói chuyện với chúng ta suốt dọc đường?” Vì chúng ta cầu xin điều đó trong Danh Ngài và vì sự vinh hiển của Ngài. A-men.

¹⁶ Tối nay tôi đã chọn, chỉ để đọc một đoạn Kinh Thánh, một vài câu, nếu các bạn muốn lật tới nó, tới Sách Các Vua, Các Vua Nhất, và chương 18 của Các Vua Nhất. Và tôi muốn bắt đầu đọc từ câu thứ 17. Và tôi muốn lấy, cho một đề tài: *Đưa Ngài Ra Khỏi Lịch Sử*. Bây giờ, các bạn nào đang ghi xuống, tôi có thể trích dẫn nó lại: *Đưa Ngài Ra Khỏi Lịch Sử*. Bây giờ câu thứ 17 của chương thứ 18 trong Các Vua Nhất.

Và xảy ra, khi A-háp thấy Ê-li, thì A-háp nói với người rằng, Có phải người là kẻ làm rối loạn Y-sơ-ra-ên chăng?

Và người đáp rằng, Chẳng phải tôi làm rối loạn Y-sơ-ra-ên đến đâu; bèn là vua, và nhà cha vua, bởi vì vua đã bỏ điều răn của CHÚA, và rằng vua đã đi theo thần Ba-anh.

Vậy bây giờ vua hãy sai người đi, và nhóm lại cho tôi cả Y-sơ-ra-ên trên núi Cạt-mên, với bốn trăm năm mươi tiên tri của Ba-inh, và nhóm bốn trăm tiên tri, mà ăn tại bàn của Giê-sa-bên.

Vậy, A-háp sai người đi nhóm cả dân Y-sơ-ra-ên, và nhóm những tiên tri lại với nhau đến núi Cạt-mên.

Và Ê-li đến trước mặt dân sự, mà nói rằng, Các người đi giẹo hai bên cho đến chừng nào? Nếu CHÚA là Đức Chúa Trời, khá theo Ngài; nhưng nếu là Ba-anh, thì hãy theo hẳn. Song dân sự không đáp một lời.

¹⁷ Tối hôm nay chúng ta đang đứng trên bờ vực, của hai sự kiện lớn, và xem sắp xảy ra, và mở ra. Và hai cảnh tuyệt vời đó là những điều này: một trong số đó là sự kết thúc của lịch sử, và một sự kia là sự kết thúc của thời gian. Và nhiều con người vĩ đại, trải qua nhiều thời đại, đã ao ước được nhìn thấy giờ này mà chúng ta đang tiếp cận. Và khi chúng ta sống trong khung cảnh huy hoàng này của hoàng hôn mặt trời và bình minh của Ánh sáng Đồi đồi, tôi thật cảm thấy rằng chúng ta đang sống trong một trong những thời đại vĩ đại nhất mà con người từng được phép sống, bởi vì đó là sự kết thúc thời gian và sự hòa quyện vào trong cõi Đồi đồi. Lịch sử chỉ cho chúng ta biết những gì chúng ta đã đọc, những gì đã xảy ra. Và những gì trong tương lai nằm trong bàn tay của Đức Chúa Trời. Và chúng ta tìm thấy, ngày nay, không có quá nhiều lịch sử được chép, bởi vì tôi không nghĩ rằng nó sẽ từng được sử dụng.

¹⁸ Cả hai sự kiện lớn này đều rơi vào vùng nước cạn. Chẳng hạn, sự...Cách mà chúng ta đang giải quyết cuộc khủng hoảng quốc gia. Và an ninh quốc gia đang lâm vào cảnh cạn kiệt. Đi lại khắp nơi, trên thế giới, có vẻ như không chỉ đất nước của chúng ta, mà còn không quốc gia nào thật sự biết phải làm gì. Có vẻ như có một sự hỗn loạn ở khắp mọi nơi. Tôi đến châu Phi, tất cả họ đều sợ hãi về một cuộc nổi dậy trong dân chúng, và chủ nghĩa cộng sản đang càn quét xứ sở. Tôi đến Thụy Sĩ, cùng một cách. Và tất cả các quốc gia khác mà tôi đã đến thăm, họ dường như đều có một nền hòa bình bất ổn ở khắp mọi nơi.

¹⁹ Giờ thì các bạn biết đấy, Chúa của chúng ta đã tiên đoán một thời điểm sắp đến, rằng sẽ có “tình trạng bất ổn giữa các quốc gia, bối rối về thời gian, sự sâu não giữa các dân tộc.”

²⁰ Và chúng ta đã thử mọi thứ mà dường như con người có thể làm được, để làm cho nó tồn tại lâu hơn một chút. Nhưng tôi tin rằng chúng ta chỉ sắp cạn kiệt. Tôi không tin rằng chúng ta có thể làm gì khác để giải quyết vấn đề đó. Chúng ta chỉ đang ở phần cuối của nó. Chúng ta đã cố gắng trong một thời gian, về việc có các vị vua, nhưng chúng sẽ không có tác dụng. Sau đó họ đã cố gắng có nền dân chủ; nó không có tác dụng. Và chúng ta đã cố gắng...Họ đã cố gắng có những kẻ độc tài, nhưng nó không hiệu

quả. Và mỗi cái dường như chỉ nông cạn hơn một chút, mỗi lần như vậy. Bây giờ chúng ta đang đứng ở thời điểm tuyệt vời khi mà bất cứ điều gì có thể xảy ra. Nó có thể kết thúc, trong thời gian năm phút, để mọi quốc gia sẽ trở thành bột.

21 Và nếu chúng ta hiện ở thời điểm đó, Hội thánh phải ở đâu? Thật là một thời kỳ khủng hoảng lớn!

22 Rồi, chúng ta, cũng có một cuộc khủng hoảng cuộc sống gia đình. Có vẻ như cuộc sống gia đình bây giờ đang cạn kiệt dần trong vùng nước cạn. Trước đây, trong một gia đình, người cha, chủ gia đình, sẽ ngồi xuống vào buổi sáng, và ông sẽ nói chuyện với gia đình, và tất cả họ sẽ lấy cuốn Kinh Thánh cũ của gia đình ra và đọc một chút, và—và tất cả tụ tập quanh bàn và cầu nguyện. Các bạn không thấy điều đó nữa. Và khi một ngày đã hoàn tất, và mẹ đã rửa chén, tất cả sẽ tập trung lại và đọc thêm một số đoạn Kinh Thánh, và cầu nguyện trước khi đi ngủ.

23 Vị thành niên phạm pháp chắc chắn là một—một điều khó tìm thấy trong thời của họ. Các chàng trai đều ra đồng làm việc. Và các cô gái giúp mẹ giặt giũ, dưới con lạch. Nhưng, ngày hôm nay, chúng ta chỉ cần nhấn một cái nút nhỏ và các đĩa được rửa sạch hết. Và mẹ đang ở trong xe và đi đến sông bãi, hoặc ra ngoài lượn lờ trên các đường phố. Và—và—công việc được thực hiện bởi một chiếc máy kéo và chúng ta không có gì ngoài một đám người lười biếng, nhàn rỗi.

24 Và cuộc sống gia đình bị bỏ quên đến mức, cho đến khi Kinh Thánh được bỏ quên, cho đến khi họ phải săn lùng trong một giờ đồng hồ để tìm được một quyển trong những ngôi nhà ở nước Mỹ. Họ đi nhà thờ vào sáng Chúa nhật, vì tôn giáo của họ, trong khoảng hai mươi phút. Và nếu mục sư mất khoảng ba mươi phút, ông ấy sẽ bị ban trị sự gọi đến. Nó là gì? Cuộc sống gia đình đang dần cạn kiệt.

25 Trước đây cha và mẹ đã yêu thương tôn trọng và trân trọng lẫn nhau. Và khi mẹ già nua và tóc bạc, và nhăn nheo, và khuôn mặt già nua tội nghiệp của bà kém sắc, và cặp kính cận trên mũi bà, bố cũng yêu bà như khi bà còn trẻ và xinh đẹp.

26 Nhưng, ngày nay, tôi không có ý chỉ trích, nhưng khi bà trở nên già đi một chút, ông chỉ đổi bà lấy một hình mẫu mới. Nó có vẻ là như vậy, giống như hoán đổi xe hơi hoặc cái gì đó. Có vẻ như tình yêu gia đình thực sự không còn tồn tại nữa. Chỉ là một điều gì đó đã xảy ra; cuộc sống gia đình đang cạn kiệt. Chúng ta không có gia đình cổ kính người Mỹ như chúng ta đã từng có, cách đây nhiều năm.

27 Có một điều khác nữa mà tôi muốn nói, đó là một điều khác đang cạn kiệt, là, tình bạn đang cạn kiệt. Có vẻ không giống như chúng ta có những người bạn mà chúng ta từng có. Và những người bạn mà chúng ta có không phải là những người bạn trung thành như đã từng có trước đây. Trước kia, tôi có thể nhớ rằng, khi có người hàng xóm nào đau ốm, mọi người đều đến xung quanh và họ giúp đỡ với tất cả công việc của họ, và giúp một tay để làm bất cứ điều gì có thể làm được. Ngồi với họ cả đêm tại lúc đó. Như tôi vẫn thường nói, đó là sự thật, rằng, chúng ta hầu như không biết người hàng xóm đã chết cho đến khi chúng ta nhìn thấy điều đó trên báo. Tình bạn hữu!

28 Bố có chìa khóa nhà, và mẹ có chìa khóa. Và họ cả hai đều đi ra, đến nửa đêm. Và những đứa con, họ không biết chúng đang ở đâu. Và những đứa trẻ ở với người giữ trẻ. Và đó là cách sống của cuộc sống.

29 Các bạn có biết Kinh Thánh tiên đoán tất cả những điều này không? Vậy thì chuyện gì vậy? Đó là chúng ta đang đứng ở vị trí nhìn những thứ này cạn kiệt.

30 Chúng ta hãy lấy ví dụ đời sống giáo hội. Đó là nơi tất cả bắt đầu. Đời sống giáo hội đang xuống cấp. Ngày nay, người ta coi nhà thờ, gần như là một thần tượng, giống như một cột vật tổ. Ngồi trong nhà thờ, năm phút, và, "Tôi đã thực hiện tôn giáo của mình." Trả khoản đóng góp nhỏ của bạn, bất kể đó là gì, để trả cho mục sư. Chúng không đủ; họ có bữa ăn tối nhỏ, và bù lại cho mục sư. Và nếu ông không thỏa mãn, ông sẽ hối hả đến một nơi nào đó sẽ cho ông một mức lương cao hơn. Có vẻ như mục sư không được kêu gọi một cách Thiên thiêng nữa. Thật có vẻ như nó bắt đầu là một vé ăn cho mục sư. Mà, dân sự ở bất cứ

đâu cung cấp cho ông tiền nhiều nhất, ông ta đến đó. Không nên như vậy.

31 Đó lẽ ra một người đã được Đức Chúa Trời kêu gọi đến với một cộng đồng. Và nếu người ấy phải nằm đó giống như Ê-li đã làm, trên đỉnh núi, ở khe Kê-rít, và mong đợi bày quạ cho người ăn, người phải ở lại cho đến khi sứ mệnh Thiên liêng của mình hoàn thành. Cho dù người đó có nhận được một xu, hay không, nó nên là sự kêu gọi của Chúa, trước tiên.

32 Nhưng điều đó, dường như, nó đã được thay đổi thành sự kêu gọi của tiền bạc, hoặc một vị trí lớn hơn và một cái gì đó theo thứ tự đó, hoặc để trở thành một người nổi tiếng hơn và một nhà thờ lớn hơn, hoặc điều gì đó tương tự.

33 Và rồi hội thánh, trong đó, họ đã thất vọng. Họ bắt đầu chạy ra. Cứ xem nó mở ra.

34 Bây giờ tôi chưa đến năm mươi tuổi. Và tôi có thể nhớ mình đã đến nhà thờ Báp-tít và các nhà thờ Giám Lý, và thấy họ trong một sự phục hưng điển hình thuở xưa, khi họ hét lên và ca ngợi Chúa, và đi lên xuống các lối đi và thuyết phục tội nhân đến bàn thờ. Các bạn không bao giờ thấy điều đó ở đâu nữa. Họ đã từng có những buổi nhóm cầu nguyện điển hình thuở xưa trong thời kỳ phục hưng, và một tội nhân trong khu phố, một chàng trai hay cô gái, và họ là những người bố và mẹ già sẽ cầu nguyện rất nhiều cho đến khi họ sẽ cầu nguyện sự nhận thức tội lỗi về những đứa con đó, và chúng sẽ đi xuống bàn thờ, và ở đó đến với Đấng Christ.

35 Nhưng bạn không thấy điều đó nữa. Có vẻ như nó đang chạy ở vùng nước nông. Có vẻ như không nên như vậy.

36 Và rồi hầu hết bất kỳ hội thánh nào, trong những năm trước đây khi họ có một cuộc phục hưng trong một hội thánh, tất cả các hội thánh khác sẽ hợp tác. Và họ sẽ đến và giúp đỡ, và gửi các thành viên của họ đến, và đóng cửa các nhà thờ, và có một sự phục hưng. Các bạn không thấy điều đó nữa.

37 Bây giờ điều gì đã xảy ra? Và bạn sẽ làm gì với nó? Đó chỉ là ứng nghiệm Lời của Đức Chúa Trời hằng sống. Và điều đó chỉ ra, hai điều: một trong đó, là sự kết thúc của thời gian; và một điều

kia, sự Tái Lâm của Chúa Jêsus. Vì Đức Thánh Linh chắc chắn đã nói và phán rằng, “Trong những ngày sau rốt các giáo hội sẽ hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người yêu thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời; khó hòa thuận, hay phao vu, không tiết độ, và thù người lành.” Vì vậy nếu Kinh Thánh đã tiên đoán những điều như vậy, làm sao chúng ta có thể mong đợi điều gì khác ngoài điều đó xảy ra? “Có hình thức tin kính, và chối bỏ Quyền phép của nó.”

³⁸ Hãy đi khắp nước này ngày nay, các nước chúng ta, và tìm thấy một số ít những tín hữu mà tin; tôi muốn nói là, những tín hữu mà tin rằng Chúa Jêsus Christ thực sự sống. Hãy xem, họ có nhà thờ chỉ dành cho một thần tượng. Chúng tôi đã trải qua điều đó, vài ngày qua, trong quá trình giảng dạy của chúng tôi. Chúng ta ném nó lên giáo hội Công giáo, những thần tượng của họ, và cúi chào nó khi họ đi ngang qua nhà thờ. Và những người theo đạo Tin Lành cũng tệ như vậy, vì vậy họ thỉnh thoảng đến đó. Và có thể một số người trong số họ mỗi năm chỉ đi một lần, và đó là vào Lễ Phục sinh.

³⁹ Tôi đã nghe một mục sư ở đây cách đây không lâu, trong thành phố, đã đưa ra nhận xét này. Anh ấy nói, “Tôi đã nói với tất cả mọi người của mình, vào buổi sáng Phục sinh, ‘Giáng sinh vui vẻ.’” Cho biết, “Tôi sẽ không gặp họ nữa cho đến Lễ Giáng sinh hoặc Lễ Phục sinh sắp tới. ‘Giáng sinh vui vẻ!’”

⁴⁰ Và khi chúng ta đứng đây, xem những điều này mở ra, và mỗi người trong chúng ta đều là người phạm, và biết rằng điều gì đó phải xảy ra. Nó thật sự không thể tiếp tục như thế này.

⁴¹ Mỗi người không có thời gian để dừng lại năm phút. Họ cứ vừa chạy vừa xô, và vội vàng và ách tắc giao thông, suốt con đường. Chiều nay khi lũ trẻ đang lên đường cao tốc, tôi đang đến...Hoặc, buổi trưa, đã xảy ra. Tôi đến từ New Albany. Và ở đây đến một phụ nữ xuống qua đường, giữa những đứa trẻ đó, khoảng...trong một khu vực hai mươi dặm, khoảng sáu mươi hay bảy mươi dặm một giờ, thật khó cho cô có thể lách qua. Và cô ấy đang đi đâu? Trong một vài phút, tôi nói, “Anh nghĩ gì về điều đó?” với người ở bên tôi. Ở đây lại có thêm hai chiếc xe đang đua, giống như những chiếc xe hơi, ngay giữa những đứa trẻ đó. Qua

làn đường của chúng tôi ở đó nơi chúng tôi sống, vào buổi sáng, nó giống như một đường đua; phải vội vàng về nhà để rửa bát, hoặc nghe Arthur Godfrey, hoặc điều gì đó. Bạn đang đi đâu? Có chuyện gì vậy? Điều gì đã khiến tất cả đều khó chịu, là vì đàn ông và phụ nữ đã trở thành những người yêu của thế gian hiện tại này. Điều tuyệt vời, phải làm là, trở về nhà để đọc Kinh Thánh và dành thời gian để cầu nguyện.

⁴² Tôi nghĩ về mẹ của John Wesley, Susanne. Cô đã là mẹ của mười bảy đứa con. Và bà đã có thời gian để dành, tôi nghĩ, đó là hai hoặc ba giờ mỗi ngày để cầu nguyện. Và nuôi nấng và làm mẹ mười bảy đứa con, mà đã sinh ra một trong những nhà truyền giáo vĩ đại nhất thế giới, và một trong những tác giả bài hát vĩ đại nhất trong thời đó, Charles và John. Bởi vì, bà đã dành thời gian để hầu việc Đức Chúa Trời, chứ không dành thời gian cho những việc của thế gian.

⁴³ Và khi chúng ta thấy nền tảng của đất nước chúng ta, nền tảng của gia đình chúng ta, nền tảng của hội thánh chúng ta, đang chìm xuống, thế thì, hỡi anh em, chúng ta có thể làm gì? Thế thì, tôi muốn nói điều này. Ô, ước gì tôi có một giọng nói mà tôi có thể làm cho nó vang vọng với thế giới! Chúng ta còn lại một nền tảng vững chắc, và đó là Lời thánh phước hạnh của Đức Chúa Trời, Kinh Thánh. Vì cả trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời của Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ qua đi. “Và trên Đá này,” Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ xây dựng Hội thánh của Ta, và các cửa địa ngục không thể thắng được Nó.”

⁴⁴ Vì vậy thật là một đặc ân phước hạnh cho tất cả chúng ta, được tiếp cận và có được cuốn Kinh Thánh cũ tốt lành của Đức Chúa Trời, và lật lại các trang, và biết rằng chúng ta đang đọc trực tiếp Lễ thật. Và để thấy rằng những thời điểm này xảy ra trong những ngày đã trôi qua, vì nó nói về một Đức Chúa Trời lịch sử. Và cách duy nhất mà chúng ta sẽ có, để đối phó với những cách này, hoặc để—để làm theo, là gọi lại, từ lịch sử, Đức Chúa Trời lịch sử đó. Trong suốt mọi thời đại, trong sự hủy diệt thời cổ đại, trước khi Đấng Christ tái lâm, và ở những sự kiện khác nhau, Ngài không bao giờ sai, khi Ngài kêu gọi. Ngài luôn luôn đúng.

45 Tôi đang nghĩ về một thời điểm bây giờ, đó là khi một dân tộc bị giam cầm. Đó là Y-sơ-ra-ên. Và họ đã xuống Ai Cập và được thực hiện một cách khó khăn và nghiêm khắc, để phục vụ người Ai Cập. Có vẻ như mọi người đã trở nên nguội lạnh. Bạn có biết Y-sơ-ra-ên đã ở Ai Cập lâu gấp đôi thời gian nước Hoa Kỳ lập quốc không? Chúng ta có không quá một trăm năm mươi hay bảy mươi năm, đại loại như vậy. Và họ đã bị ở dưới ách nô lệ trong bốn trăm hai mươi năm, hoặc ở dưới Ai Cập. Nhưng sẽ đến lúc, dường như mọi hy vọng đều tan biến.

46 Nhưng có một người nam và người nữ dường như có đức tin vào một Đức Chúa Trời trong lịch sử mà đã nói chuyện với Áp-ra-ham trong thời kỳ khủng hoảng, và họ tin rằng họ có thể kêu cầu Ngài và Ngài sẽ nhậm lời. Và đó là Ham-...Am-ram và Giô-kê-bết, vợ của Ham-...Am-ram, mẹ và cha của Mô-i-se. Và như ở đây, một thời gian trước, tôi đang giảng và đưa ra một minh họa nhỏ về việc Am-ram sẽ về nhà vào ban đêm như thế nào, và ông ấy sẽ nói, “Giô-kê-bết, tôi rất mệt mỏi.” Và vết roi còn hằn rõ trên lưng ông, từ cây roi của một—một người đốc công.

47 Và bà sẽ kiên nhẫn ngồi xuống, có lẽ, và rửa sạch những—những chỗ đó, và khóc và nói, “Ồ, Am-ram, không có việc gì có thể làm được sao?”

48 Tôi sẽ nghe ông nói, “Ồi, bà ơi, nếu bà đã ở bên tôi ngày hôm nay, và thấy người ta đánh họ những chàng trai trẻ, đang cố gắng kéo những đồng đồ đó. Nhưng người ta đã vô tâm. Người ta đã đối xử với họ như thể với súc vật. Và đó là những người trẻ của Y-sơ-ra-ên của chúng ta. Không có việc gì có thể làm được à?”

49 Đó là điều tôi băn khoăn bây giờ. Thấy những thiếu niên của chúng ta, đó sẽ là những người đàn ông và phụ nữ của ngày mai, những thiếu niên của chúng ta hôm nay. Tóc xõa ở cổ, quần chèn kéo xuống ngang hông, với khẩu súng lục cắm bên hông, điều thuốc ở bên khóe miệng. Nó sẽ là gì? Nó vẫn còn là sự nô lệ dưới ma quỷ. Không có điều gì đó có thể được thực hiện sao?

50 Và Am-ram, có lẽ là một trong những người duy nhất của dân tộc, sẽ leo lên những bậc thang nhỏ, bất kể ông đã mệt thế nào. Ở đó, mỗi đêm, ông kêu cầu Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đấng mà ông đã học biết rằng mà đến với Áp-ra-ham, và đến với

Gióp, và đến với Y-sác, và đến với Gia-cốp, trong những giờ phút khốn cùng. Và, chắc chắn, nếu Ngài là Đức Chúa Trời trong thời của họ, thì Ngài sẽ là Đức Chúa Trời trong ngày đó.

51 Và nếu Ngài là Đức Chúa Trời vào thời Môi-se, thì Ngài là Đức Chúa Trời ngày nay. Ngài chỉ cần được gọi ra khỏi lịch sử, và được gọi đến hiện trường hành động.

52 Và tôi có thể nhìn thấy Am-ram, đêm này qua đêm khác, bất kể mệt mỏi như thế nào; điều đó đã chứng tỏ niềm tin của ông vào Đức Chúa Trời đó.

53 Nhưng, ngày nay, dân chúng, nếu họ không đạt được mọi điều họ yêu cầu, trong lần đầu tiên họ cầu nguyện, họ dường như nghĩ rằng Ngài đã chết. Điều chúng ta cần là những người nam và người nữ, ngày nay, với tinh thần dũng cảm, những người nam và người nữ mà quyết tâm giữ lấy, cho đến khi họ nhìn thấy một Đức Chúa Trời thực sự sống, hành động, sẽ không có “không” cho câu trả lời. Họ quyết tâm ở lại với nó. Nếu họ bị ốm, và bác sĩ nói rằng họ không thể khỏe lại, nhưng Điều gì đó bên trong họ nói với họ rằng họ sẽ khỏe. Cố lên, cho dù vấn đề gì xảy ra! Bạn đã tham gia vào các giáo hội của thế giới giáo phái, sau khi bạn đã dốc hết sức lực của mình để đi từ nơi này sang nơi khác, và bạn vẫn không thể tìm thấy sự nhẹ nhõm? Vẫn có một Đức Chúa Trời đáp lời cầu nguyện và cứu khỏi tội.

54 Và như chúng ta có thể thấy, Am-ram, vào những đêm mệt mỏi đó, chảy máu lưng, lại leo lên các bậc thang, cho đến hai và ba giờ sáng, cầu nguyện, và có vẻ như ông đang nói chuyện với gió. Tận trong tấm lòng Do Thái của ông đã cháy lên một niềm tin mà không có cơn gió nghi ngờ nào có thể thổi bay.

55 Đó là kiểu đàn ông và phụ nữ mà chúng ta cần dấy lên trong bối cảnh ngày nay. Nếu Ngài không trả lời đêm nay, Ngài sẽ trả lời vào đêm mai. Nếu Ngài không trả lời trong năm nay, Ngài sẽ trả lời vào năm sau. Vì, Ngài là Đức Chúa Trời; không phải là một vị thần, nhưng là Đức Chúa Trời.

56 Và chúng ta nhìn thấy ông, đêm này qua đêm khác, khi Am-ram leo lên các bậc thang. Và Giô-kê-bết sẽ đến gần ông và nói, “Am-ram, yêu quý, ông đã ở đây cầu nguyện suốt đêm. Tại sao

ông không nói với một số chàng trai nơi ông đang làm việc, và để họ cầu nguyện một lúc?”

57 “Chà, em yêu, nếu họ không làm điều đó thì sao? Ai đó phải làm điều đó. Ai đó đã phải cầu nguyện qua đó.”

58 Đó là cách mà mọi Cơ-đốc nhân phải cảm thấy tối nay; không phải chờ đợi ai khác, nhưng hãy tự mình đi trước, và vượt qua. Nếu chúng ta tin rằng Kinh Thánh là lịch sử, thì đó cũng là Sách tiên tri mà nói rằng cũng chính Đức Chúa Trời đó sẽ sống lại trong những ngày sau rốt. Và đã đến lúc Ngài phải xuất hiện.

59 Đó là những gì Am-ram biết. Mà Môi-se đã nói tiên tri...Hoặc, không phải Môi-se. Thứ lỗi cho tôi. Áp-ra-ham đã được Đức Chúa Trời của lịch sử này ban cho một lời hứa, Đấng đã không nhậm lời cầu nguyện trong bốn trăm năm, theo như chúng ta đã ghi lại. Nhưng Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ đưa họ ra ngoài.

60 Và, dường như, chúng ta đã có một Đức Chúa Trời im lặng trong một thời gian dài, nhưng đã đến lúc Ngài sẽ sống lại trên hiện trường.

61 Một đêm khi Am-ram đã cầu nguyện, có thể, trong nhiều năm. Và tóc ông giờ đã bạc đi, và không có sự giải cứu, nhưng ngày càng tệ hơn. Một đêm ông phải xuống với công việc. Đó là cách chúng ta phải làm; bắt tay ngay vào công việc. Ông nói, “Đức Chúa Trời ôi, Ngài đã hứa điều này. Và chúng tôi đã mong chờ điều đó. Và chúng tôi thấy tất cả các dấu hiệu ở đây, và thời gian đã đến gần. Đã đến lúc Ngài phải làm điều gì đó về nó.”

62 Khi đang tập trung cao độ cầu nguyện, hết lòng cầu nguyện, ông nhìn, đứng trong góc. Ông dụi mắt và nhìn lần nữa. Ở đó đứng một Thiên sứ với một thanh kiếm được rút ra. Người nói, “Sự giải cứu đang đến. Và người sẽ sanh một con trai trong thế gian, và người ấy sẽ là người giải cứu họ.” Hiểu không?

63 Đức Chúa Trời luôn đáp lời cầu nguyện. Phải Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nếu chúng ta cứ nắm giữ!

64 Môi-se, khi ông đã dẫn dân Y-sơ-ra-ên, một cách trung thành, vào đồng vắng, và ông đã đến Biển Đỏ. Và những ngọn núi ở một bên, sa mạc ở bên kia, và quân đội của Pha-ra-ôn theo hướng này, và Biển Đỏ ở phía trước họ. Và họ đã bị mắc kẹt trong một dải

đất nhỏ. Dường như, ngay cả thiên nhiên cũng sẽ kêu lên. Điều gì sẽ xảy ra? Họ xong đời. Quân đội của Pha-ra-ôn, với hàng chục nghìn người, đuổi theo họ.

⁶⁵ Nhưng mọi người đã làm gì? Bắt đầu lăm bằm và phàn nàn. “Ồ, sẽ tốt hơn nếu chúng ta ở lại trong nơi chúng ta đã ở.”

⁶⁶ Nhưng có một người trong số những người đó, có ngọn lửa đức tin của Đức Chúa Trời cháy trong lòng, người tin rằng Đức Chúa Trời lịch sử có thể xuất hiện trong bất cứ hoàn cảnh khó khăn nào. Môi-se đứng đó với đôi tay giơ lên trước Đức Chúa Trời, và cầu nguyện cho đến khi một Đức Chúa Trời trong lịch sử xuất hiện để trở thành Đức Chúa Trời trong ngày hiện tại. Và Ngài đã mở đường, và Y-sơ-ra-ên đi qua dòng nước, trên đất khô.

⁶⁷ Ồ, không lâu sau đó, cho đến khi Giô-suê dẫn đầu một nhóm người giống như vậy, hay con cái của họ, đến sông Giô-đanh. Và đó là vào tháng Tư khi toàn bộ các con suối đang ngập lụt, và sông Giô-đanh có kích thước gấp năm lần của nó. Trông giống như bất kỳ nhà lãnh đạo quân sự giỏi nào sẽ đưa họ đến đó khác với điều đó. Và đó chính là thời điểm, khi không có khả năng vượt qua nó. Nhưng Giô-suê nhớ có một Đức Chúa Trời của lịch sử, bốn mươi năm trước, đã mở Biển Đỏ, và ông đã kêu cầu Đức Chúa Trời đó. Và Đức Chúa Trời đó đã giáng xuống trong quyền năng lớn lao, và trở thành một Đức Chúa Trời trong cơn khủng hoảng hiện tại, và mở sông Giô-đanh và họ băng qua.

⁶⁸ Mãi nhiều năm sau, khi đọc đoạn trích dẫn chúng ta đang đọc, tối nay, phần đọc chủ đề của chúng ta, khi Ê-li-sê đã thấy sự rửa sả của dân tộc đó, và đã ở trên núi, và trong hàng trăm năm không có lời cầu nguyện nào được nhậm trong dân Y-sơ-ra-ên. Tuy nhiên, Ê-li-sê biết rằng có một Đức Chúa Trời của lịch sử có thể xuất hiện. Và ông đã thách thức thế giới không tin đứng trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời này và xem ai sẽ trả lời bằng lửa. Và Đức Chúa Trời có thể bảo vệ dân Hê-bơ-rơ khỏi lò lửa hực và thiêu hủy của lễ.

⁶⁹ Cũng không lâu sau đó khi một người đã chết, tên là La-xa-rơ. Và có một Đức Chúa Trời vẫn sống, có thể đưa Hê-nóc về Nhà mà thậm chí không nhìn thấy cái chết, và đưa Ê-li-sê lên xe ngựa lửa. Và Ngài đã được gọi đến hiện trường, trong giờ phút đen tối

của cái chết, và Ngài đã hành động theo cách mà Ngài sẽ làm bất cứ lúc nào. Tuy nhiên, Ngài là một Đức Chúa Trời của lịch sử, nhưng đã sống lại từ lịch sử trước một cuộc khủng hoảng hiện tại.

⁷⁰ Ở bên cổng thành Giê-ri-cô có một người mù ngồi bên đường, kêu khóc. Mọi hy vọng đã không còn nữa. Không có bác sĩ nào có thể giúp cho ông ta. Ông đã tiêu tốn hết tiền của mình. Không còn gì cho ông ta ngoài việc ngồi đó và mơ trong vài ngày, cho đến khi cái chết sẽ là một sự giải thoát êm dịu. Và một ngày nọ, trên đường đi, một Đức Chúa Trời của lịch sử xuất hiện, trong tình trạng khủng hoảng hiện tại. Đức Chúa Trời đã mở mắt cho người mù.

⁷¹ Đang ở trong nhà của Giai-ru, nơi mà các bác sĩ đã thất bại, và biến cô bé trở lại với...là để chết. Và cái chết đã ập đến và đem đến sự thiệt hại cay đắng của nó, và cướp đi đứa con duy nhất, của gia đình, đứa con gái nhỏ mười hai tuổi, và nằm dài trên một cái giường. Khi một thầy giảng nhỏ bé có trái tim tan vỡ phải từ bỏ giáo phái của mình và tất cả bạn bè của mình, nhưng ông nhớ rằng có một Đức Chúa Trời của lịch sử có thể làm cho người chết sống lại. Và ông đã đi tìm Ngài.

⁷² “Hãy tìm, và sẽ thấy; hãy gõ cửa, và nó sẽ được mở cho các ngươi; hãy cầu xin, và sẽ được ban cho.” Ngài vẫn là Thượng Đế.

⁷³ Khi Đức Chúa Trời này, đang ở trong một thân thể được gọi là Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, khi Ngài được cầu xin xuất hiện, được gọi ra khỏi lịch sử, là Đức Chúa Trời Đấng có thể làm cho kẻ chết sống lại trong Cựu Ước, mang lại sự sống cho một đứa trẻ đã chết thông qua một nhà tiên tri. Đức Trời đó không thể chết. Ngài là Đức Chúa Trời cho cõi Đời đời.

⁷⁴ Đứa bé nằm đó trên giường, duỗi ra. Và Giai-ru trẻ tuổi biết rằng người đàn bà Shu-nem đã có lại đứa con của mình, ông nói, “Đức Chúa Trời của lịch sử đó, nếu Ngài có thể được kêu gọi hành động, thì Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi ngày hôm nay.” Và tìm kiếm khắp nơi, ông đã nghe nói về một Người—Người nào đó được tuyên bố có quyền năng, và đó là Chúa Jêsus người Na-xa-rét, Đấng mà tất cả họ đều ghét. Nhưng ông đã cầu xin Ngài xuất hiện, vì Ngài là đại diện gần gũi nhất mà ông có

thể tìm thấy về Đức Chúa Trời vào thời đó, một Đức Chúa Trời của Đức Chúa Trời hằng sống. Và khi Ngài được kêu cầu xuất hiện, và Đức Chúa Trời lịch sử được gọi lên, Ngài đã hành động giống như cách Ngài đã làm khi Ngài nói với Ê-li về đứa bé đã chết đó.

⁷⁵ Xin để tôi nói nhiều hơn ngày hôm nay, hỡi anh, chị em của tôi, trong thời đại ngày nay khi khủng hoảng, và khi bệnh ung thư đang ăn mòn thế giới, và các loại bệnh tật; cũng một Đức Chúa Trời lịch sử ấy đã làm sạch người phung, chữa lành người bệnh, và làm cho kẻ chết sống lại, cũng là Đức Chúa Trời ngày nay. Ngài đang nôn nóng chờ đợi dân sự của Ngài gọi Ngài xuất hiện để hành động.

⁷⁶ Đấng Mà có thể tha thứ cho một gái điếm vì phạm tội tà dâm bảy lần trong một ngày; Ngài là Đấng có thể tẩy sạch tội nhân xấu xa nhất và làm cho họ trắng như bông huệ; chính Đức Chúa Trời đó của lịch sử đang sống ngày nay, để làm sạch mọi trái tim đen tối của tội lỗi và sự không tin.

⁷⁷ Có một người nọ có một con trai mắc chứng động kinh ngày nọ, người ta đem cậu đến nhà thờ, các môn đồ nhảy múa và hò hét xung quanh cậu, một lúc, chẳng làm được gì. Nhưng vẫn có một Đức Chúa Trời của lịch sử mà đã sống. Người đó quyết tâm đi tìm Ngài. Thấy Ngài xuống núi, anh ta chạy đến với Ngài, và thưa, “Lạy Chúa, xin thương xót tôi. Một con quỷ đã bắt con tôi, và nó bỏ đi và té vào lửa.”

⁷⁸ Chúa Jêsus phán, “Ta có thể, nếu người tin.” Nếu các bạn tin điều gì? Nếu các bạn tin rằng Đức Chúa Trời của lịch sử vẫn còn sống đến ngày nay. Và Ngài đã được kêu cầu xuất hiện, và chứng động kinh đã rời khỏi đứa trẻ.

⁷⁹ Chính Đức Chúa Trời ấy đang sống ngày nay; khi các giáo hội thất bại, khi chính trị thất bại, khi mọi thứ khác thất bại, và con người đã thất bại, và mọi thứ đều thất bại. Đức Chúa Trời không thể thất bại. Ngài là Đức Chúa Trời của cuốn Kinh Thánh cũ kỹ, bìa đen này. Lời hứa của Ngài vẫn đúng như những gì chúng đã từng có. Và đã đến lúc dân sự của Ngài kêu cầu Ngài, đã nâng Ngài lên từ lịch sử. Vì có lời chép rằng, “Đức Chúa Jêsus Christ

hôm qua, hôm nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Ngài là Đức Chúa Trời lịch sử, và Ngài là Đức Chúa Trời thời hiện tại.

⁸⁰ “Và trong những ngày sau rốt,” Ngài đã phán, “Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt, và những dấu kỳ phép lạ sẽ theo những kẻ tin; vì nhân danh Ta, họ sẽ đuổi ma quỷ; họ sẽ nói những thứ tiếng mới; nếu họ bắt rắn, hoặc uống những thứ chết người, nó sẽ không gây hại cho họ; và nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.”

⁸¹ Đó là Đức Chúa Trời lịch sử đã ban lời hứa, và chúng ta ngày nay là dân của đồng cỏ Ngài. Chúng ta là chiên trong đàn của Ngài, và Ngài đang đợi chúng ta đứng vững và kêu mời Ngài hành động. Hãy gọi Ngài xuất hiện. Hãy xem Ngài bắt đầu hành động. Hãy xem Ngài làm điều cao siêu. Hãy xem Ngài làm điều mà con người sẽ kinh ngạc, và vò đầu bứt tai vì không hiểu. Ngài là Đức Chúa Trời lịch sử, và Đức Chúa Trời ngày hiện tại. Ngài đang chờ đợi được gọi ra khỏi lịch sử.

⁸² Chúng ta hãy đừng nhìn xem Ngài... Một Đức Chúa Trời lịch sử sẽ làm gì tốt cho chúng ta nếu Ngài chỉ là một Đức Chúa Trời lịch sử? Một Đức Chúa Trời lịch sử sẽ làm gì tốt cho Am-ram và Giô-kê-bết? Đức Chúa Trời lịch sử sẽ làm gì tốt cho Mô-i-se? Đức Chúa Trời lịch sử sẽ làm gì tốt cho La-xa-rô? Điều tốt lành nào mà Đức Chúa Trời lịch sử đã làm (đã làm) cho người mù Ba-ti-mê ở cổng? Và một Đức Chúa Trời lịch sử sẽ làm gì cho anh chị em, tối nay, nếu Ngài không giống như vậy ngày hôm nay?

⁸³ Ngài cũng vậy ngày hôm nay. Ngài tha thứ mọi tội lỗi của chúng ta, và chữa lành mọi bệnh tật của chúng ta. Đức Chúa Trời lịch sử, được gọi ra khỏi lịch sử, Ngài sẽ chiếu sáng trong ngày Sự sáng này. Điều gì? Khi thời giờ đang kết thúc, khi chính trị đang kết thúc, khi cuộc sống đang kết thúc, khi mọi thứ sắp kết thúc, Chúa Jêsus đến với Sự Sáng. Khi mọi thứ đã đến lúc diệt vong, Ngài vẫn tỏa sáng, “Hoa Huệ trong Trũng, Sao Mai Sáng Chói.”

⁸⁴ Ngài vẫn hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Chỉ cần kêu cầu một Đức Chúa Trời lịch sử, và xem Ngài trở thành một Đức Chúa Trời hiện tại, sống lại từ lịch sử, để tỏa sáng như lúc bấy giờ Ngài đã làm. Ngài cũng sẽ hành động như vậy. Ngài cũng sẽ làm như vậy. Ngài cũng sẽ tha thứ. Ngài sẽ

chữa lành như vậy. Sự cảm thông của Ngài cũng như vậy. Ý tốt cũng vậy. Và Quyền năng của Ngài cũng như vậy. Ngài không hề thay đổi. Ngài đang chờ đợi chúng ta...

⁸⁵ Bạn không thể gọi Ngài bằng môi miệng mình. Ngài không đến bằng sự hầu việc bằng môi miệng. Ngài đến bởi đức tin. Khi đức tin của bạn; không phải là lời cầu nguyện dài của bạn, sự nóng cháy của bạn.

⁸⁶ Nhưng Ngài đến bởi đức tin nhỏ nhoi, mù mờ đó mà đi sâu vào tâm hồn bạn, có thể nắm giữ và nói, “Điều nhỏ đó đã xảy ra, nó đã đưa tôi đến đền tạm này đêm nay, có thể thấp sáng tâm hồn tôi tươi mới, có thể đưa tôi đi từ đây, bùng cháy và ca hát, hệt như những con chim trên không trung.” Tại sao? Ngài là Đức Chúa Trời lịch sử và Đức Chúa Trời ngày hiện tại. Ngài đang chờ được gọi mời. Hãy kêu cầu Chúa. Ngài sẽ nghe thấy bạn. Hãy nói với Ngài, bằng thi thiên. Cầu nguyện với Ngài và tin Ngài. Ngài sẽ trả lời.

⁸⁷ Và những lời này tôi nói, để kết thúc. Đó là lý do buổi nhóm này, tối nay. Đó là lý do buổi nhóm này đã bắt đầu. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời đã nói với tôi, hai mươi bảy năm trước, khi chúng ta đặt viên đá nền tảng này vào ngày hôm đó, rằng tôi sẽ rao giảng Tin Lành khắp thế giới. Ngài đã làm cho nó ứng nghiệm. Khi họ cười và nói, “Anh sẽ đi đâu, Billy, với trình độ học vấn lớp bảy của anh?”

Tôi nói, “Tôi đang đi nhân Danh Chúa Jêsus.”

⁸⁸ Khi tôi giảng bài giảng của mình trước khi rời đi, mười một năm trước, qua bục giảng này, và Bà Gertie ngồi đó, đã hát bài đó, *Chỉ Tin Mà Thôi*. Và người khổng lồ vĩ đại đứng đó, như tôi đã giảng, Đa-vít và Gô-li-át. Có khoa học và thế giới được biết đến rộng rãi, lên án sự chữa lành Thiêng liêng và khiến nó phải xấu hổ. Và mọi người nói với tôi, “Anh bạn trẻ, anh sẽ mất mạng ở ngoài đó. Họ sẽ tống anh vào tù. Họ sẽ làm *điều này, điều kia*, hoặc *điều khác*. Nhưng Đức Chúa Trời của lịch sử đã xuất hiện ngay sau đó, và bảo tôi phải làm điều đó. Và tôi đã làm điều đó bởi ân điển của Ngài và lòng thương xót của Ngài. Cũng chính Đức Chúa Trời là lịch sử đó, của mười năm trước, đã hiện ra lại. Cũng chắc chắn như Ngài đã làm cho điều đó xảy ra, Ngài sẽ làm

cho điều này xảy ra. Ngài là Đức Chúa Trời của lịch sử, và Ngài là Đức Chúa Trời của ngày hiện tại. Ngài không bao giờ ngủ gật hay buồn ngủ. Ngài không thể chết, vì Ngài không có bắt đầu hoặc không có kết thúc.

⁸⁹ Trong trường hợp của bạn, đêm nay, thưa bạn tội nhân, cảm giác ngứa ngáy đó xung quanh tấm lòng bạn, cho bạn biết rằng Ngài không hề thay đổi, cho bạn biết rằng Ngài có thể giải thoát bạn khỏi mọi gánh nặng và mọi tội ác, và mọi tội lỗi bạn đã phạm chống lại Ngài.

⁹⁰ Bạn có thể đặt hy vọng vào điều gì? Thậm chí không phải trong nhà riêng của bạn, không phải ở vợ bạn, không phải trong gia đình, mẹ hoặc cha của bạn.

Hi vọng tôi chỉ quyết neo luôn trong nơi
 Công nghĩa với huyết Jêsus mà thôi;
 Khi mọi phong ba vây quanh linh hồn tôi,
 Thì Ngài là mọi hi vọng và nơi tôi dựa nương.
 Chúng ta đứng, trên Đấng Christ, như Tảng Đá
 khối;
 Mọi chỗ đứng khác là cát lún thôi.

⁹¹ Thưa hội thánh, thưa bạn, dù là gì đi nữa, tất cả đều sắp kết thúc. Nhưng Ngài sống mãi mãi. Và bởi vì Ngài sống, chúng ta cũng sống với Ngài.

⁹² Bạn sẽ cho gì để đổi lại? Bạn có thể cho gì? Điều gì sẽ xảy ra nếu Đức Chúa Trời gọi bạn tối nay để trả lời tại sự Phán xét? Bạn sẽ làm gì về nó? Bạn đặt hy vọng của bạn vào quốc gia? Nó đang tan rã, giống như tất cả những điều khác. Đặt hy vọng của bạn vào một cuộc bầu cử nào đó sắp diễn ra chăng? Họ là những con người, tôi không có gì chống lại họ, nhưng họ người phạm và sẽ ra đi. Bạn không thể đặt hy vọng vào bất cứ điều gì, điều đó sẽ được giữ vững, nhưng Đức Chúa Trời của lịch sử, Đấng đã hứa Ngài sẽ sống lại. Và ngày phước hạnh nào đó...

⁹³ Họ có thể đưa bạn đến đó, và người lo việc chôn cất sẽ đổ bụi đất lên chôn cất bạn, nhưng Đấng-Đưa Lên sẽ đến vào một trong những ngày này. Người lo việc chôn cất sẽ đưa bạn xuống, nhưng Đấng Đưa Lên sẽ đưa bạn lên chắc chắn. “Vì những người

đã chết trong Đấng Christ Đức Chúa Trời sẽ mang theo Ngài khi Ngài đến.” Vì bây giờ Ngài là Đức Chúa Trời của lịch sử, đối với nhiều người, nhưng Ngài sẽ là Đức Chúa Trời của ngày hiện tại khi bạn chấp nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi của mình và nhận ra Ngài có thật trong lòng bạn. Sẽ có Điều gì đó trong bạn nói với bạn. Bạn có thể không xúc động. Bạn có thể không khóc. Bạn có thể không nói tiếng lạ. Bạn có thể không chạy. Bạn có thể không hét lên. Nhưng điều gì đó sẽ xảy ra, mà bạn sẽ biết, bạn sẽ biết rằng điều gì đó đã xảy ra. Cuộc sống của bạn sẽ được đánh giá đúng với điều đó, chừng nào bạn còn sống. Và khi giờ cuối cùng đến và bạn rời khỏi thế giới này, bạn sẽ không sợ điều ác. “Vì Ngài ở cùng tôi. Cây trượng của Ngài và cây gậy của Ngài, sẽ an ủi tôi.” Khi bác sĩ đã từ chối bạn, và bỏ đi, và các tĩnh mạch bắt đầu lạnh.

⁹⁴ Giống như Ông Vauder đêm hôm trước, cựu thị trưởng thành phố có danh tiếng của chúng ta ở đây, đến nghe Ông Nixon phát biểu, đã chết ngay tại hiện trường. Người đàn ông tốt, khỏe mạnh, theo như tôi biết.

⁹⁵ Tôi sẽ đi khỏi nhà, trở về, vợ tôi nói, “Billy, anh có biết Ông A gì đó đã chết không?”

⁹⁶ Ngày nọ, đưa con gái nhỏ của tôi đang ngồi học trong trường ở đây, với một đứa bé gái, vào thứ Năm, và vào Chúa nhật họ đã chôn cất nó. Bị viêm phổi. Nó đã đi vào trái tim cô ấy hay gì đó, và (nó) đã giết chết cô ấy. Cô ấy đã chết.

⁹⁷ Và một người bạn của tôi, Bà Williams ở trên đây, vợ của Buck William, tôi đã biết anh ấy trong nhiều năm. Zella Brakeman đây, cô ấy ở đây trong tòa nhà ở nơi nào đó, đó là chị gái của cô, sống ngay tại đây, bên cạnh, trong nhiều năm, khi chúng tôi sống bên kia đường. Đã đi khỏi; cô ấy đã có một chút lo lắng, nhưng cô ấy đã chết khi tôi quay lại.

⁹⁸ Thấy nó là gì? Đôi khi, bạn sẽ gặp nó. Và tất cả số tiền bạn có thể tích lũy, tất cả những người bạn mà bạn có thể có được...Họ không sao cả. Nhưng, tất cả những điều đó, hãy để điều đó là thứ hai. Hãy tin một Đức Chúa Trời của lịch sử, rằng Ngài là một Đức Chúa Trời ngày hiện tại, cũng giống như vậy, hãy xem những gì Ngài sẽ làm cho bạn.

⁹⁹ Đối với bạn là người đau yếu và thiếu thốn, bác sĩ đã từ chối bạn và không thể làm gì cho bạn được nữa. Hãy nhớ rằng, Đức Chúa Trời của lịch sử chính là Đức Chúa Trời ngày hôm nay.

Chúng ta hãy cầu nguyện một lát bây giờ, khi chúng ta cúi đầu.

¹⁰⁰ Nếu có những người đó ở đây tối nay...Tôi không biết. Nếu có những người mà ở đây, đêm nay, mà biết về sự cứu rỗi linh hồn bạn, rằng nếu Đức Chúa Trời là Đấng đã hứa rằng Ngài sẽ đến trong giây lát, trong nháy mắt, khi bạn nghĩ là không. Nếu bạn không có Ngài, bạn chỉ cần tưởng tượng rằng bạn có Ngài, hãy nhớ rằng, “Có một con đường coi dường như đúng đắn, nhưng cuối cùng của nó là những con đường của sự chết.” Nếu bạn không khẳng định rằng—rằng bạn đã được cứu, tối nay, và nếu Ngài sẽ đến, bạn sẽ đi với Ngài, bạn chỉ cần giơ tay lên với Ngài, và bằng cách làm, nói—nói, “Xin thương xót con, Chúa ôi.” Cảm ơn bạn. Chúa ban phước cho các bạn. Nhiều bàn tay đã đưa lên. Có người nào nữa trước khi chúng ta kết thúc không? Mời các bạn...và có lời cầu nguyện. Chúa ban phước cho chị, người phụ nữ trẻ. Đừng xấu hổ ngay bây giờ. Chắc chắn.

¹⁰¹ Có ích gì khi rao giảng về một Đức Chúa Trời của lịch sử, nếu Ngài không giống như vậy ngày nay? Và, thưa anh, chị em, tôi nói điều này. Tôi đã đọc về một Đức Chúa Trời của lịch sử một lần. Tôi đã đọc về Ngài trong những quyển sách. Tôi đã đọc về Ngài trong Kinh Thánh. Nhưng một ngày kia tôi đã gặp Ngài. Tôi đã gặp Ngài. Ngài đến với tôi. Ngài bảo tôi không được uống rượu, không được hút thuốc và—và làm ô uế bản thân, và Ngài có một việc gì đó để tôi làm khi tôi lớn hơn một chút. Tôi chỉ là một cậu bé. Ngài—Ngài đã chứng minh điều đó. Ngài đã làm điều đó. Đây là bức ảnh của Ngài được treo ngay tại đây bây giờ, khi khoa học đã chụp được nó. Thấy không? Thế giới biết nó. Ngài đã chứng minh điều đó giữa bạn. Ngài biết mọi suy nghĩ trong tấm lòng bạn. Ngài đã chứng tỏ chính Ngài. Ngài cũng là Đức Chúa Trời giống như vậy ngày nay. Ngài không phải là Đức Chúa Trời của lịch sử.

¹⁰² Đừng cứ...để thế gian đánh lừa bạn bằng những trò lơ bịch và thứ của thế gian. Hãy tin Ngài ngay bây giờ...[Băng trống—Bt.]

Bạn giơ tay lên không? Một số chưa, mời các bạn giơ tay lên, nói, “Chúa ơi, con không chắc về điều đó, nhưng con muốn chắc chắn. Để con...”

¹⁰³ Chúa ban phước cho bạn, chàng trai trẻ. Còn ai nữa? Và Chúa ban phước cho chị, ở phía sau đó, chị ơi. Chúa ban phước cho anh, thưa anh. Một người nào khác? Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Chúa ban phước cho anh, ở đó, anh ơi. Đúng rồi.

¹⁰⁴ Bạn nói, “Anh Bill, có ý nghĩa gì đối với tôi không, để giơ tay lên?” Bạn giơ tay lên, một lần, và thấy. Luôn luôn, thưa anh, chị em, khi các bạn làm bất cứ điều gì đúng, anh chị em cảm thấy hài lòng về điều đó.

¹⁰⁵ Hãy thật thà. Bây giờ, đừng nói dối Đức Chúa Trời. Bạn không nói dối Đức Chúa Trời. Ngài biết. Bạn đang nói dối chính mình. Bạn biết đấy, nói dối là một điều kinh khủng như vậy, cho đến nỗi thậm chí họ có thể đưa bạn ra tòa án liên bang và tòa án hình sự, và—và đeo máy phát hiện nói dối trên cánh tay của bạn, và bạn có thể cố gắng hết sức để nói điều đó, làm cho nó có vẻ giống như sự thật, nhưng thần kinh của bạn sẽ chứng minh rằng bạn đang nói dối. Tại sao? Bạn không phải được tạo ra để nói dối. Và nếu một máy phát hiện nói dối biết, còn Đức Chúa Trời thì sao?

¹⁰⁶ Bạn nói, “Nhưng, anh ơi, tôi là tín đồ Báp-tít. Tôi là tín đồ Trưởng lão. Tôi là tín đồ Giám Lý.” Không sao đâu.

¹⁰⁷ Tôi đang hỏi bạn một điều. Bạn đã từng gặp Đức Chúa Trời của lịch sử này chưa? Ngài đã đứng trong bụi cây cháy trước mặt bạn, và bạn biết không? Và Ngài đã nói lại với linh hồn bạn, và bạn biết tội lỗi của bạn đã biến mất? Nếu không phải vậy, bạn đừng có cơ hội chỉ gia nhập giáo hội, hoặc lên đó và cảm thấy tốt một chút về nó. Bạn phải biết Ngài. Không nghe nói về Ngài, không phải để có các phước lành của Ngài, là Sự Sống. Nhưng, để biết Ngài, là Sự Sống; để biết Ngài, cá nhân biết Ngài; *Ngài*, đại từ nhân xưng, biết Ngài. Không biết Sách của Ngài, không phải là một học sinh tốt, không phải là một thành viên tốt, hoặc một người đàn ông tốt hay một người phụ nữ tốt. Điều đó không đủ; luật pháp đã làm điều đó. Nhưng, để biết Ngài! Bạn đã gặp Ngài chưa? Đó có phải là Đức Chúa Trời, đấng đã phán với Môi-se trong bụi cây đang cháy, đến trước mặt bạn không? Bạn đã

nghe Ngài nói với bạn, cho đến khi bạn biết đó là Ngài chưa? Nếu Ngài chưa, chỉ cần giơ tay lên, nói, “Chúa ôi, xin phán với con bây giờ. Đó có phải là Ngài đang ngân nga quanh tấm lòng con? Con—con muốn biết Ngài.”

108 Chúa ban phước cho cô, cô gái trẻ. Chúa ban phước cho bạn, phía sau đó. Tốt đấy. Đúng rồi. Người nào đó mà chưa. Đúng rồi. Chúa ban phước cho chị, thưa chị. Cầu xin Chúa ban phước cho cô, cô gái trẻ, ở đây. Tốt đấy. Đức Chúa Trời ban phước cho cô, cô gái nhỏ ở đây.

109 Bây giờ thật im lặng, với đầu các bạn cúi xuống, ngâm nga êm dịu bài đó.

Bình minh rực rỡ nào đó, Chúa Jêsus sẽ đến;
 Bình minh rực rỡ nào đó, các trận chiến đều
 thắng,
 Chúng ta sẽ hô vang chiến thắng, xuyên thấu
 bầu trời xanh,
 Bình minh rực rỡ nào đó, cho tôi, cho anh.

110 [Anh Branham bắt đầu ngâm nga *Bình Minh Rực Rỡ Nào Đó*—Bt.] Bây giờ, bạn đã giơ tay lên, nếu bạn rất mong muốn những lời cầu nguyện của tôi cho bạn, và tin rằng Đức Chúa Trời sẽ nghe tôi, bạn muốn bước lên đây đến bàn thờ, hãy để tôi đứng đây và cầu nguyện với bạn, một chút. Bàn thờ được mở. Đức Chúa Trời ban phước cho anh, anh ơi. Đúng thế. Xin Đức Chúa Trời ban phước cho các bạn, quý ông. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Đứng ngay dậy và đi lên. Nếu chị tin Chúa sẽ giúp, và nghe lời cầu nguyện, để tôi giúp bạn đến với Ngài, để biết Ngài, hãy bước lên ngay bây giờ. Mời bạn?

Bình minh sáng rực nào đó, Chúa Jêsus...

111 Làm sao chúng ta biết đó sẽ không phải là buổi sáng?

Trận chiến...

Trận chiến mà bạn đang chiến đấu ngay bây giờ, thế thì, bạn sẽ không để nó chiến thắng ngay bây giờ sao? Hãy để nó được chiến thắng ngay bây giờ, để bạn có thể hét lên chiến thắng.

Bình minh rực rỡ nào đó, cho tôi, cho anh.
 Bình minh rực rỡ nào đó, Chúa Jêsus...

112 Chỉ cần đứng lên, đứng vậy, và đi đúng hướng của bạn, xung quanh.

...các trận chiến đều thắng,
Chúng ta sẽ hô vang chiến thắng, xuyên thấu
bầu trời xanh,
Bình minh rực rỡ nào đó...

113 Mời bạn đến ngay bây giờ, trong khi chúng tôi đang chờ đợi? Chúng tôi sẽ giúp bạn ở đây, trong lời cầu nguyện. Lời cầu nguyện của đức tin giúp ích rất nhiều cho chúng ta. Mời bạn đến? Tôi đang thuyết phục bạn đến, chấp nhận Đức Chúa Trời của thời hiện tại. Không chỉ là một—một vị thần, mà bạn đi đến một nhà thờ và nói, “Chà, tôi đã gia nhập vào giáo hội đó.” Vị thần đó sẽ không hoạt động. Một vị thần Giám Lý, một vị thần Báp-tít, một vị thần Ngũ Tuần, chúng sẽ không có tác dụng. Hãy có được Đức Chúa Trời của Kinh Thánh này. Một vị thần Ngũ Tuần sẽ đi ra vào thế gian; một vị thần Giám Lý, hoặc một vị thần Báp-tít, hoặc bất kỳ vị thần giáo phái nào khác. Nhưng Đức Chúa Trời của Kinh Thánh này, sẽ khiến bạn giống như Chúa Jêsus. Ngài chắc chắn sẽ làm được. Thánh Linh của Ngài sẽ ngự trong bạn, và tất cả đời sống của bạn sẽ được thay đổi; tính khí đó, sự ác độc đó, tinh thần không tha thứ đó, thứ sẽ tàn phá linh hồn bạn trong một cõi Đời đời hư mất.

114 Bây giờ tôi chỉ đang giăng lưới. Điều đó tùy bạn. Đi theo nó, phải không? Di chuyển ngay ra ngoài, xung quanh bàn thờ ở đây. Nhiều bạn đã gơ tay phía sau đó. Mọi người sẽ để bạn đứng, xung quanh chỗ ngồi của họ. Chúa ban phước cho bạn, chàng trai trẻ.

115 Bây giờ trong khi cô ấy đang chơi nhạc êm dịu, ở đây một số đứng xung quanh bàn thờ. Bấy linh hồn tiến lên đứng xung quanh bàn thờ. Bạn có biết bầy là một con số hoàn hảo đối với Đức Chúa Trời, sự hoàn hảo không? Đức Thánh Linh vừa giáng xuống trên một người đang đứng đây, ngay bây giờ. Đó là những gì tôi gọi là Đức Thánh Linh, thừa anh em.

116 Bây giờ Ngài ở đây, với mỗi người trong số các bạn. Chỉ cần khiêm tốn trong tấm lòng của bạn. Điều gì sẽ xảy ra nếu đây là lần cuối cùng bạn đứng xung quanh bàn thờ, đây là lời cầu

nguyện cuối cùng bạn định nói, ngay bây giờ? Chúa Jêsus sẽ đến. Ngài có thể gõ cửa nhà bạn trước khi trời sáng, bạn biết đấy. Bạn phải đi, một ngày nào đó, nếu Ngài là Đức Chúa Trời của tất cả. Ngài là Đức Chúa Trời của lịch sử và Ngài là Đức Chúa Trời của ngày nay.

¹¹⁷ Ngài đã nói với bạn. Bạn đã đứng lên đây trước mặt Ngài, để gặp Ngài. Bạn đã tiến về phía trước để gặp Ngài. Ngài sẽ gặp bạn. Ngài đang đứng ngay tại đây. Ngay, trong tấm lòng bạn, hãy thú nhận tất cả rằng bạn đã làm điều đó là sai. Hãy nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con, một tội nhân. Con đã làm sai và con—con bây giờ thú nhận, với tất cả tấm lòng mình, rằng con đã sai. Con muốn Ngài thương xót con và tha thứ cho tội lỗi của con. Con—con sẽ hầu việc Ngài phần còn lại trong đời con. Và xin để ngọn lửa nhỏ đang cháy trong lòng con, đức tin nhỏ bé, khiến con lên đây trước bàn thờ này, đêm nay, hãy để nó ngấm ngay vào linh hồn con. Hãy để nó bắt đầu ngay tại đây bây giờ. Và điều gì đó bùng cháy, mà chỉ nói với con, ‘Đúng, Ngài sống, Chúa Jêsus ôi.’ Và con yêu Ngài. Và con sẽ gặp Ngài trong vài giờ tới, đang làm nhiều việc, những điều tuyệt vời. Con rất vui rằng con tiến tới khi Ngài phán với tấm lòng con. Con sẽ thấy Ngài làm cho bệnh ung thư lìa khỏi nhiều người, chữa lành những người bệnh và những người khốn khó. Xin nghe họ trở lại, làm chứng những gì Đức Chúa Trời đã làm cho họ; Đức Chúa Trời của lịch sử, Đấng đã sống lại từ lịch sử, và ngày nay cũng vậy, đang đến trên hiện trường. Bởi vì, lần này Ngài đang đến để ở lại; sự Tái lâm của Ngài.”

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện. Các bạn cầu nguyện với tôi, mỗi người trong số các bạn.

¹¹⁸ Lạy Chúa kính yêu, con mang đến trước mặt Ngài ngay bây giờ, bầy linh hồn này. Đêm đầu tiên sinh ra bầy ngôi sao lang thang. Ngài đã phán, trong Lời quý giá của Ngài, “Không ai có thể đến với Ta, nếu Cha Ta không kéo người ấy đến trước. Còn kẻ nào đến cùng Ta, Ta sẽ không đuổi ra ngoài đâu, nhưng sẽ ban Sự sống Đời đời, và sẽ cho kẻ ấy sống lại vào ngày sau rốt.” Lạy Chúa, đó là lời hứa của Ngài. Và bằng một cảm xúc, một hành động xác tín, bầy linh hồn lang thang đáng quý này đã bước tới

đêm nay, bởi vì họ tin rằng Đức Chúa Trời đã phán với các tiên tri, Đức Chúa Trời đã phán với người mù, Ngài vẫn sống cho đến ngày nay. Và họ bước tới để gặp Ngài.

¹¹⁹ Cũng chính Đức Chúa Trời đáng đã hứa, gặp người phung ngay trên mảnh đất của chính mình, đáng mà đã gặp người đàn bà bị băng huyết ở bờ sông, đáng đã đương đầu với sự chết ở mộ La-xa-rơ và khiến ông quay lại, cũng là Đức Chúa Trời đêm nay, Đấng đứng ở đây gặp phải cái chết thuộc linh này mà khiến anh ta quay đầu lại. Và nói, “Hãy rút tay người khỏi những người đã đến xưng tội với Ta sau khi được Thánh Linh Ta thuyết phục. Ta sẽ ban cho họ Sự sống Đời đời, và không ai có thể lấy họ khỏi Ta. Ta sẽ khiến họ sống lại ở ngày sau rốt.”

¹²⁰ Chúng con cảm ơn Ngài vì họ, Cha ôi. Và chúng con cầu nguyện rằng họ sẽ luôn trung thành trong tay Ngài, cho đến khi cái chết sẽ giải thoát họ. Khi họ bước vào những niềm vui mừng của Chúa, vào ngày trọng đại đó, khi Tiệc Cưới đang được diễn ra trên khắp bầu trời, khi Nhà Vua bước ra và phán, “Các ngươi hãy nhớ ngày đầu tiên của tháng Mười, năm 1958, lúc ở đền tạm cụ thể nhỏ bé đó không? Người đã bước đến và nhận Ta làm Cứu Chúa của người. Ta đã nói chuyện với người. Khi đó người là một tội nhân, nhưng bây giờ Ta đã cứu người. Và bây giờ người là của Ta, và người có Sự sống Đời đời. Bây giờ hãy vào vui hưởng những niềm vui mà Ta đã chuẩn bị cho người, từ khi hình thành thế gian.” Xin nhậm lời, Chúa ôi. Bây giờ họ là của Ngài. Chúng con giao phó họ cho Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Giờ này hãy cúi đầu, thưa cử tọa.

¹²¹ Tôi sẽ hỏi từng người trong số các bạn ở đây tại bàn thờ. Bạn có cảm thấy, tận trong tâm hồn mình bây giờ, từ rất sâu thẳm linh hồn mình, ngọn lửa đức tin nhỏ bé đã mách bảo bạn tiến tới bàn thờ ở đây, để thực hiện hành động mà bạn đã làm bây giờ, sau khi giơ tay bạn lên và bước về phía trước, bạn có cảm thấy rằng lửa nhỏ đó đã bắt đầu bùng cháy đối với một niềm tin sống thực sự trong tấm lòng bạn không? Và bây giờ bạn tin rằng Chúa Jêsus đã tha thứ cho tội lỗi của bạn, và bạn sẽ là của Ngài từ bây giờ không? Nếu tin vậy, mời bạn giơ tay phải lên với Ngài? Những người xung quanh bàn thờ, mời các bạn giơ tay phải lên,

nếu các bạn cảm thấy như Chúa Jêsus đã tha thứ mọi tội lỗi cho mình. Người xung quanh...Bây giờ, có hai, ba bàn tay, không giơ lên. Bây giờ xin mọi người, cứ tiếp tục cầu nguyện.

ĐƯA NGÀI RA KHỎI LỊCH SỬ VIE58-1001

(Lifting Him Up Out Of History)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Tư, ngày 1 tháng Mười, năm 1958, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org